

δαίαι παρατηρήσεις και λεπτομέρειαι σχεδιασματος και κατατομής, αϊτινες θα συντελέσωσι μεγάλως εις τὸν καθορισμὸν τῆς σχετικῆς τῶν σαρκοφάγων χρονολογίας.

Ἰνα δ' ἐν μόνον ἀναφέρωμεν παράδειγμα, διδακτικώτατον εἶναι τὸ καθορᾶν ὅτι πολλοὶ σαρκοφάγοι, τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα τῶν ὁποίων εἶναι καθ' ὁλοκλήριαν ἐλληνικόν, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰσὶν εἰσέτι λελαξευμένοι κατὰ τὸν τύπον τῶν τὰς μουμίας ἐγκρυπτουσῶν θηκῶν. Εἰς τὸν μεταβατικὸν τοῦτον ὅμιλον ἀνήκει καὶ ὁ σαρκοφάγος τοῦ Σατράπου, τοῦθ' ὅπερ συμφωνεῖ πληρέστατα μετὰ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ διακόσμου, ὅπως ἡμιανατολικῷ καὶ σχετιζομένῳ ἔκ τινων μερῶν πρὸς τὰς ἀρχαϊκὰς παραδόσεις.

Ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ Χαμῶδ βέης διακηρύσσει ἔκ τινων παραδειγμάτων ἐνεπνεύσθη: «Πρὸς καθοδήγησίν μου ἄλλως ἐν τῇ περιγραφῇ ταύτῃ ὡς καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, λέγει, ἔσχον λαμπρὸν ὁδηγὸν τὸν κ. Ἑρνέστον Ρενάν, ὅστις προηγήθη ἡμῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις καὶ ὅστις διενήργησεν αὐτόθι ἀνασκαφὰς πρὸ ἡμῶν. Ἐκ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἠντλήσαμεν πολυτίμους πληροφορίας καὶ συμβουλὰς, ὧν ἔχνη ἀναφαίνονται ἐν πάσῃ σελίδι τοῦ ἡμετέρου ἔργου».

Καταλήγοντες ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιοκησώμεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ὑπουργόν, «ὅστις διὰ τῆς γενναίας αὐτοῦ ἀρωγῆς ἠθέλησε καλοκάγαθως νὰ υποβοηθήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου τούτου». Βεβαίως τιμὴ καὶ ἐπιστημονικὸν πλεονέκτημα εἶναι διὰ τὴν ἡμετέραν χώραν τὸ ὅτι δημοσίευμα τοιαύτης σπουδαιότητος ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, τῇ μετ' ἀφοσιώσεως συνεργασίᾳ γάλλου ἀρχαιολόγου καὶ τῇ ὁλοκλήρῳ καλλιτεχνικῇ συνεργείᾳ, ἣν ἰδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ γαλλικὴ τυπογραφικὴ ἐργασία.

Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΗΡΩΣ

ΧΑΜΑ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΜΠΑ-ΜΑΓΓΟΥΑΤΙΩΝ.

Ἐνδιαφέρουσαν ἐδημοσίευσεν ἀφήγησιν ἐν τῇ Δεκαπενθήμερῳ «Ἐπιθεωρήσει» ὁ κ. Θεόδωρος Μπέντ περὶ τοῦ Χαμά, τοῦ γνωστοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Βεχουαναλάνδης, ὅστις τοσαῦτα διεπράξατο, ὅπως σώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἰθαγενοῦς ἀφρικανοῦ, ὡς κυβερνήτου. Ὁ κ. Μπέντ, εἰς Μασονολάνδην μεταβαίνων, διήλθε διὰ τῆς Σοσόγκ, ἥτις εἶναι τανῶν σωρὸς ἐρειπίων, τοῦ Χαμά διατάξαντος τὴν ἐκκένωσιν αὐτῆς κατὰ τινὰ λαμπρὰν ἡμέραν πρὸ τριετίας ἄνευ στιγμιαίας ἔτι προειδοποιήσεως. Ἐντὸς δύο μηνῶν πάντες οἱ κάτοικοι, περὶ τὰς 15,000 προσώπων μετῴκησαν εἰς τὴν νέαν αὐτῶν κατοικίαν ἐν Παλαπούε, εἰς 60 μιλίων ἀπόστασιν, ὅπου τὸ μὲν ὕδωρ εἶναι ἀφθονόν, τὸ δὲ ἔδαφος γονιμώτατον. Πάντα εἶχον ταξιθετηθῆ ὑπὸ τοῦ Χαμά, ὥρισθησαν δηλαδὴ τιμήματα γαιῶν καὶ ἕκαστος τῶν ἰθαγενῶν μετέβη εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἔκτισε τὴν καλύβην αὐτοῦ καὶ περιέβαλεν αὐτὴν διὰ κιγκλιδωτοῦ. Ἡδὲ οὔτε ἔχνος ζωῆς ἀνακαλύπτεται ἐν Σοσόγκ, ἥτις κατέστη μόνον κατοικηρίον τῶν πιθήκων, τῶν γλαυκῶν καὶ τῶν κωνώπων. Κατὰ τὴν εἰς Παλαπούε ἀφίξιν ὁ κ. Μπέντ ἐνέτυχεν τῷ Χαμά, ἡ δὲ ἀφήγησις αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐντεῦξέως ταύτης μετὰ τοῦ ἀφρικανικοῦ ἀρχηγοῦ ἐντυπώσεων, ἀποτελεῖ τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον μέρος τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ. Πρὸς τὴν Παλαπούε, λέγει, προὐχώρει ἑτοιμὸς ὅλος ν' ἀνεύρῃ τὸν ἀρχηγόν, ὡς ἀπότομόν τινα καὶ ὑποκριτήν· ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πρωτευούσης μετὰ ἐβδομαδιαίαν ἐν αὐτῇ διατριβὴν ὡς εἰς τῶν ἐνθερμοτάτων θάυμαστων τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου.

Ἐν τῷ τίνι τρόπῳ περιγράφει τὸν Χαμά, κατὰ τὰς ἐκ πρώτης ὀψεως ἐντυπώσεις αὐτοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐνεφανίσθη ἀξιοπρεπῆς καὶ πλήρης πνεύματος, φέρων καλῶς κατεσκευασμένα ὑποδήματα, περισκελῖδα μετ' ἀνεπιλήπτου ρα-

φῆς ἐν ἑκατέρᾳ τῶν πλευρῶν, ἀμειπτον ἐπανωφόριον, χειρόκτια καὶ πῖλον. Ὁ Χαμά εἶναι δραστήριος καὶ ἀξιοπρεπῆς τὸ παράστημα ἐξηκονταετῆς ἀνὴρ, ὅστις ἰδύνατο κάλλιστα νὰ ἐκλαμβάνηται κατὰ 20 ἔτη νεώτερος· ταῦτοχρόνως εἶναι καὶ φιλάρεσκος, τὸ δὲ μειονέκτημα σπουδαίως ἀνεπτύχθη ἐν τῷ υἱῷ καὶ διαδόχῳ αὐτοῦ, ὅστις δι' ὀλίγα μόνον φροντίζει· ἐξαίρεσει τῶν ἐνδυμάτων· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπαστράπτει ἐξ εὐφύας· πρὸς τούτοις εἶναι λίαν ἐξυπνός καὶ μετὰ προσοχῆς φροντίζει περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅστις πρότερον δεινῶς ἐξηπατήθη ὑπὸ ἀσυνειδήτων ἐμπόρων.

Ὁ κ. Μπέντ ποιεῖται εὐφημον λόγον περὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Χαμά. Εἰς ὁλοκλήρον τὸ φύλον αὐτοῦ, λέγει, ἐνέπνευσεν ἀγάπην πρὸς τὴν τιμιότητα, οὕτως ὥστε οὐδεὶς κλέπτει ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Χαμά. Ὁ Χαμά κανονίζει τὴν τιμὴν τῶν αἰγῶν, ὥστε ἀγοράζετε· ὁ δὲ γαλακτοπώλης δὲν τολμᾷ νὰ ζητήσῃ μείζονα τῆς κεκανονισμένης τιμῆς, ἐνῷ οὔτε ἀντὶ ὀλιγωτέρας πάλιν τιμῆς δύνασθε νὰ ἀγοράσῃτε τοῦτο. Ἐσπέραν τινὰ, ἐνῷ μετεβαίνομεν ἀπὸ Σοσόγκ εἰς Παλαπούε, διήλθομεν ἔμπροσθεν πλήρους ἀμάξης, εὐρισκομένης παρὰ τὴν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ, μόνον δὲ φρουρὸν τοῦ φορτίου αὐτῆς ἐχούσης. Ἐνὰ κύνα· βεβαίως, εἵπομεν, τοιαύτη ἐμπιστοσύνη συνεπάγεται ἀσφάλειαν περιουσίας ἀρκετὰ σπανίαν ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ.

Καθὼς ἀφορᾷ εἰς τὴν θρησκείαν τὰ πάντα διεξάγονται ἐν τῇ πόλει τοῦ Χαμά μετ' αὐστηρότητος καὶ μετὰ φανατισμοῦ σχεδὸν θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοπροσώπως διευθύνει θρησκευτικὰς τελετὰς τῶν ἰθαγενῶν δις τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ Κ'ότλα, ὅπου ἀναμένει πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα. Ἰσταται δὲ κάτωθεν τοῦ πατροπαράδοτου δένδρου τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ οὐρανίου στερεώματος ἀκριβῶς κατὰ τὸ ὕψος πατριάρχου. Διὰ συστήματος κατασκόπων, ὅπ' αὐτοῦ διοργανωμένου, πληροφορεῖται τὰ ὀνόματα πάντων ἐκείνων, ὅσοι δὲν τηροῦσιν ἀκριβοῶς τὴν Κυριακὴν, τιμωρῶν αὐτοὺς καταλλήλως. Ἡδὲ συνέλεξε μάλιστα καὶ τὸ ποσὸν 3,000 λ. στ. πρὸς ἱδρυσιν ναοῦ ἐν Παλαπούε.

Σχετικῶς πρὸς τὰς ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθεῖσας μεταρρυθμίσεις αἱ ἐξῆς δύο πράξεις αὐτοῦ ἀναφέρονται, αἵτινες πλεῖον παντὸς ἄλλου καταδεικνύσι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἅμα καὶ τὴν παρ' αὐτῷ ἑλλείψιν πιθανῶς ἀνοχῆς. Πρῶτον ἀπαγορεύει εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ τὸ κατασκευάζειν ἢ πίνειν ζύθον. Πᾶς γινώσκων ὅπως οὖν ὁ Κάφρος ἀγαπᾷ τὸν ζύθον αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκάστοτε ὄργια, εἰς ἃ ἐπιδίδεται, θὰ κατανοήσῃ ὅποιαν δόνακιν πρέπει νὰ ἔχῃ τις ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς τοῦτο παρ' ὁλοκλήρῳ φύλῳ. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἱεραπόστολοι ἐποιήσαντο παραστάσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, παριστῶντες τὸ μέτρον ὡς ἄγαν αὐστηρόν· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησε: Ὁ ζύθος εἶναι πηγὴ πάσης ἔριδος καὶ φιλονεικίας. Θὰ καταργήσω τοῦτον. Δεύτερον ἔθηκε καθ' ὁλοκλήριαν τέρμα εἰς τὴν ὑπαρξίν τῶν διὰ μαγικῶν μέσων τὴν ἰατρικὴν ἐξασκούντων ἀγυρτῶν καὶ τὴν καθ' ὅλον τὸ Μπα-Μαγκουάτον ἐπιρροὴν αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἔτερον παράδειγμα τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ θελήσεως, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἔθνικὴ θρησκεία τῶν Σεχουάνα ἀποτελεῖ ἀπλήν πίστιν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ἅτινα, παρακολουθοῦντα αὐτοὺς, ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν. Πάντα τὰ μέλη ἄλλων γειτνιαζόντων φύλων ἀπαρηγόρητα παραυένουσιν ἂν μὴ τύχῃσι παραμυθίας ὑπὸ τοῦ μάγου ἱατροῦ ἀπαξ ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις.

Ὡς τὰ λοιπὰ Σεχουανικὰ φύλα, οὕτω καὶ οἱ Μπα-Μαγκουάτιοι ἔχουσιν εἶδος δορκάδος, ἥνπερ ἐλάτρευνον ποτε· ὁ δὲ πατὴρ τοῦ Χαμά, ὁ γηραιὸς Σικκόμ, οὔτε πατεῖ σχεδὸν ἐπὶ τοῦ δέρματος αὐτῆς. Ἡδὲ ὁ Χαμά δημοσίᾳ τρώγει λαυρὶδα κρέατος τοῦ ζώου ἐκείνου, ὥστε νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποσεῖσθαι τὴν πίστιν αὐτῶν. Ὡς πρὸς τοὺς τρόπους ὁ ἀρχηγὸς εἶναι κατ' οὐσίαν gentleman, φιλόφρων ἅμα καὶ ἀξιοπρεπῆς. Συχνότατα ἱππεύων, πολλὴν ἐπιδείκνυται τὴν ὑπερηφάνειαν, μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τοῦ ἵππου καθήμενος. Κατὰ τινὰ περιπτώσιν μάλιστα ἔπραξε τι, ὅπερ οὐχὶ πάντες οἱ Ἀγγλοὶ gentlemen ἴσως θὰ ἔπραττον: ἐπώλησε δηλ. ἵππον ἀντὶ ὑπερόγκου τιμῆς, ὅστις ὅμως ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν πώλησιν ἀπέθανεν· ἐπὶ τούτῳ ὁ Χαμά ἐπέστρεψε τὸ ποσὸν ὅπερ εἶχε λάβει ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἵππου ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι τὸ ζῶον θὰ εἶχεν ἀσθενήσει· πρὸ τῆς ἀγορᾶς. Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν αὐτοῦ ἔχει,

γράφει διὰ βαφῆς ἀγγλιστὶ τὰς λέξεις: «Χαμά, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μπα-
μαγκουατίων». Λέγεται ὅτι ἔννοεῖ ἀρκούντως τὴν ἀγγλικήν, ἀλλ' οὐδέν
ποτε τοιαύτῃ νὰ ὁμιλήσῃ τὴν γλῶσσαν ταύτην, χρησιμοποιοῦν πάντοτε
διερμηνεά.

Ἐπάρχει τι τὸ τευτονικὸν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ πειθαρχίᾳ τοῦ
Χαμά, ἀλλ' οἱ Σεχουάνα ἄλλοιαν ἔχουσι τὴν ὕψην ἢ οἱ Γερμανοί. Οἱ
Σεχουάνα εἶναι φύσει εἰρηνικοὶ καὶ ἡμεροὶ καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ σεβα-
σμὸς αὐτῶν πρὸς ἀρχηγόν, οἷος ὁ Χαμά, ὅστις πράγματι ἀπέκρουσέ ποτε
τὸν ἐχθρὸν καὶ ὅστις ἀποκατέστησε τὴν εἰρήνην, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν
δικαιοσύνην ἐν πᾶσι τοῖς ὄρισι τῆς χώρας αὐτοῦ, εἶναι ἀπεριόριστος, ὁ
δὲ λόγος αὐτοῦ εἶναι νόμος.

Ὁ Χαμά ἐπικρατεῖ ἐν παντὶ τῆς πόλεως αὐτοῦ πράγματι. Πάν-
τοτε εὐρίσκεται ἐφιππος ἐπισκέπτεται τοὺς ἀγρούς, τὰς ἀποθήκας πλπ.
Πρὸς πάντας ὁμιλεῖ· τὰς γυναῖκας καλεῖ διὰ τῆς ἐκφράσεως: «θυγά-
τηρ μου» διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας μεταχειρίζεται τό: «Γιέ μου»· θωπεύων
τοὺς παῖδας, πλήσσει ἀπαλῶς διὰ τῆς χειρὸς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Ἔστι
δὲ ἀληθὴς πατὴρ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ περίεργον καὶ
δυσερμήνευτον παράδειγμα διανοητικῆς δυνάμεως καὶ ἀκεραιότητος χα-
ρακτῆρος ἐν φυλῇ ἐκπεφυλισμένῃ ἅμα καὶ ἀνισχύρῳ Σπαραξικάρδιος
εἶναι ἡ ἀφήγησις τῆς ἀρχικῆς ἱστορίας καὶ τῶν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ διεξαχθέντων ἀγώνων, παράδοξος δὲ ἡ μετὰ ταῦτα
ἀνάπτυξις αὐτοῦ. Ἰσως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι ὁ μόνος μαῦρος ἀρχη-
γὸς ὧν ἡ βιογραφία τοῦ ὁποίου θὰ ἀπέβαινεν ἀνταξία τοῦ πρὸς καταρτι-
σμὸν αὐτῆς κόπου.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΗΤΗΡ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

XVI.

— Λοιπὸν, ἐξαδέλφη μου, ἐγκατεστάθητε πλέον ὀλοτελῶς
εἰς τὸν τόπον μας; ἠρώτησε τὴν κυρίαν Πρεζάνς. Τὴν εἶχεν ἀπο-
καλέσει «κυρίαν» μόνον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἡ λέξις ὅμως
ἐξαδέλφη τῇ ἐφάνη γλυκυτέρα καὶ πλειοτέραν προδίδουσα οἰκειό-
τητα, μάλιστα ἐφαρμοζομένη εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἥς οἱ ὀφθαλ-
μοὶ εἶχον ἐπὶ τοσοῦτον κλαύσει.

— Ὅζα κατοικήσωμεν τὸν χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι τὸ σπη-
τάκι μας, ἀπάντησεν ἐκείνη.

— Ἡ θυγάτηρ σας δὲν θὰ στενοχωρῆται;

— Δὲν θὰ ἔχωμεν τὸν καιρὸν νὰ στενοχωρηθῶμεν! Ἐάν
ἡξεύρετε πόσα ἔχει νὰ κάμῃ τις ὅταν προτίθεται νὰ περιορίσῃ
τὸν ἑαυτὸν του! Καὶ ἔπειτα τὰ βράδια θὰ ἔχωμεν τὸν Γεώρ-
γιον. . . Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀνησυχοῦν πολὺ τὴν νύκτα!

Ἡ Ὑβελίνη ἠτένισε πρὸς τὸν Γεώργιον μετὰ νέου ἐνδιαφέ-
ροντος. Ἦτο βέβαιον, ὅτι τὰς νύκτας ἀνησυχοῦν τοὺς ἰατροὺς! Οὐδέποτε
εἶχε φανῇ αὐτῇ τοῦτο παράδοξον, νῦν ὅμως, σκεπτο-
μένη τὸ πρᾶγμα, εὕρισκεν αὐτὸ δυσάρεστον. Ἐπειδὴ ἤδη ὁ Γεώρ-
γιος εἶχε πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένα κατὰ τὰ τρία τέταρτα τὰ
νῶτα καὶ ἐφαίνετο μόνον σχεδὸν ἐκ τοῦ πλαγίου, περετήρησεν
αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον.

— Αὐτὸ δὲν βλέπτει τίποτε, ἀπεκρίθη ἡ κ. Πρεζάνς, εἰς
τὴν ἐκεινοποίησε τὰς ιδέας αὐτῆς ἐν τῷ μεταξὺ παρατηροῦσα.
Τὸ νὰ τὸν ἀνησυχοῦν εἶναι τίποτε, καὶ ἔπειτα συνειθίζει κανεὶς.
Ἄλλὰ τὰς ἐπιδημίας τί τὰς κάμεις; . . . Πόσον ὑποφέρει τις
ὅταν ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του.

Τοῦτο ἦτο ὅλως νέα ὄψις τοῦ πράγματος διὰ τὴν Ὑβελίνην.

Οὐδέποτε περὶ αὐτὴν εἶδε μητέρα ὑποφέρουσαν διότι ἀγαπᾷ τὰ
τέκνα της. Ἐν τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ τῷ διακεκριμένῳ ἐν ᾧ ἔζη, ἡγά-
πων οἱ ἄνθρωποι χωρὶς νὰ ὑποφέρωσιν.

— Ὅταν ἡσθένησε μὲ τὴν διφθερίτιδα, ἐξηκολούθησεν ἡ κ.
Πρεζάνς, παρατηροῦσα τὸν υἱὸν της, ὑπέφερα πολὺ, πόσον ὅμως
ὑπερφηανεύομην ὅταν ἐσώθη!

— Ὑπερφηανεύεσθε; ἠρώτησεν ἡ Ὑβελίνη ἀσυναίσθητως.

— Βεβαίωτατα. Εἶχε προσβληθῇ περιποιούμενος ἀσθενεῖς
ἐν τῷ νοσοκομείῳ. . . καὶ αὐτὸ ἀξίζει ἀμοιβὴν ἐκ μέρους τῆς
κυβερνήσεως. . . Τῷ ὑπεσχέθησαν λοιπὸν παρὰσημον τῆς λε-
γεώσους τῆς τιμῆς, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη πολὺ νέος. . .

— Πόσον ἐτῶν εἶναι; ἠρώτησεν ἀσυναίσθητως πάλιν ἡ Ὑ-
βελίνη.

— Εἴκοσι τεσσάρων. . . Προτιμῶ νὰ τὸν ἔχω ζωντανὸν καὶ
ἄς μὴ ἔχῃ πέρασημον!

Καὶ ἡ εὐτυχὴς μήτηρ ἐγέλα, ἀλλ' ὁ γέλως αὐτῆς ἦν ἀνάμι-
κτος δακρύοις, καὶ ἐξαίφνης ἡ Ὑβελίνη τὴν εὗρεν ὅτι ἦτο θελ-
κτικωτάτη οὕτως ἄνευ τῶν δύο αὐτῆς ὁδόντων.

— Ἐξαδέλφη, μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἀσπασθῶ; ἠρώτησεν.

— Εὐχαρίστως, κόρη μου!

Ὁ Γεώργιος, ὅστις ἐστρέφετο τότε, ἀγνωστον διατὶ, εἶδε
καὶ τὰς δύο, ἡ κ. Ρουβεραι ὅμως δὲν τὰς εἶδεν, ἀλλὰ κατ' ἐκεί-
νην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν συνδιαλεγομένη μόνη μετὰ τοῦ κ. δὲ
Βαρκούρ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς παρακειμένης αἰθούσας ἔλεγεν.

— Παρατηρήσατε πόσον ὠραία εἶναι σήμερον ἡ Ὑβελίνη;

— Ἐξαισία! Τίς θὰ ἔμεινεν ἀπαθὴς εἰς τὰς χάριτας καὶ τὴν
ὠραιότητα αὐτῆς.

— Καλὰ λοιπὸν. . . πηγαίνετε νὰ τῇ τὸ εἰπῇτε. . . ἀλλὰ
μὲ τρόπον.

— Βεβαίωτατα, μέναιτε ἡσυχος. . . μοὶ ἐπιτρέπετε λοιπὸν;

— Σᾶς τὸ εἶπον ἤδη, ἀγαπητὴ κύριε Βαρκούρ, μοὶ ἀρέσκετε
πολὺ καὶ πιστεύω ὅτι θ' ἀρέσετε καὶ εἰς αὐτήν. Εἶναι πολὺ κα-
λὴ κόρη, καλῆς ἔτυχεν ἀνατροφῆς καὶ δὲν θέλει ποτὲ νὰ με λυ-
πῇ, ἐπομένως θὰ σᾶς δεχθῇ ἅμα τῇ εἰπῶ ἔγώ ὅτι τὸ ἐπιθυ-
μῶ. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως κακὸν νὰ προσπαθῆσετε νὰ τῇ ἀρέσητε
σεῖς ὁ ἴδιος.

Ὁ Βαρκούρ προσέκλινε μετὰ προδῆλου εὐαρεσκείας, κατὰ βῆ-
θος δὲν ἦτο δυσηρεστημένος διότι ἐπεβόλλετο αὐτῷ νὰ κατορθώσῃ
νὰ καταστῇ ἀρεστός.

— Καὶ ἡ οἰκογένεια; . . . Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ριχάρδου, εἰσθε βε-
βαία ὅτι δὲν θ' ἀντιστῶσιν;

Ἡ κ. Ρουβεραι ἔκαμε χειρονομίαν σημαίνουσαν· Μὴ ἀσχολεῖ-
σθε περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ὁ Βαρκούρ ἠρυθρίασεν ἐξ εὐα-
ρεσκείας καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν Ὑβελίνην.

— Πόσον εἶναι ἀσχημος καὶ τί παράδοξον ἐξωτερικὸν ποῦ
ἔχει! Ἐσκέφατο ἡ νεᾶνις ἰδοῦσα αὐτόν. Ὁμοιάζει μὲ παιδί
ἀπὸ κηρὸν εἰς τὸ ὅποιον ἔχουν κολλημένα μουστάκια!

Καὶ αἰσθανομένη ὅτι θὰ ἐγέλα σπασμωδικῶς, ἔφυγε πρὸς
τὴν διεύθυνσιν τοῦ κήπου ὅπου ὁ Βαρκούρ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν
παρηκολούθησῃ.

XVII.

Ἡ φαντασία τῶν νεανίδων διατρέχει μέγα διάστημα ἐν μικρῷ
χρόνῳ. Ἡ Ὑβελίνη ἀναπαρίστα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῆς λαμπρὰν
τὴν εἰκόνα τοῦ βίου ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ οἱ Πρεζάνς ἔζων. Ὁ περιω-
ρισμένος, ἵνα μὴ εἴπωμεν, περισταλμένος ἐκεῖνος βίος, ἐφάνη
αὐτῇ ὁ ωραιότερος πάντων. Εἶχεν ἀκούσει βεβαίως γενόμενον λό-
γον περὶ τῆς Ναυσικίας, ἡ ὅποια, θυγάτηρ βασιλέως οὐσα, ἔπλυνε
τὰ ἀσπρόρουχα αὐτῆς μόνη ἐν τῷ ποταμῷ. Ἠδύνατό τις λοιπὸν
νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰς ταπεινότερας ἐργασίας χωρὶς ν' ἀπολέσῃ
τὴν ἀξιοπρέπειάν του, ἡ δὲ Ὑβελίνη ἦτο βεβαίωτατα ὅτι ἡ κ.
Πρεζάνς, ὅτι καὶ ἂν συνέβαινε, θὰ ἦτο πάντοτε γυνὴ διακεκριμέ-
νη μεθ' ὅλας τὰς πεπαλαιωμένας αὐτῆς ἐσθῆτας καὶ τὴν μετριο-
προσύνῃν ἐν τῇ συμπεριφορᾷ αὐτῆς.